

31 octombrie Ziua Internațională a Mării Negre



În data de **31 octombrie** este serbată anual **ZIUA INTERNAȚIONALĂ** a celei mai izolate mări din lume – **Marea Neagră**. Această zi este desemnată în primul rând de cele șase țări riverane – Bulgaria, Georgia, România, Federația Rusă, Turcia și Ucraina – care au semnat Planul Strategic de Acțiune pentru Reabilitarea și Protecția Mării Negre împotriva Poluării. Marea Neagră este a treia mare ca suprafață din Europa, după Marea Mediterana și cea a Nordului, fiind o mare izolată comunică cu oceanul mondial prin Marea Mediterană, strâmtoarele Bosfor, Dardanele și Gibraltar, iar cu Marea Azov în nord-est, prin strâmtoarea Kerchi.

Situația ecologică a Mării Negre s-a înrăutățit în ultimii 35 de ani din cauza reziduurilor transportate de râurile din 17 țări și a deversărilor necontrolate de produse petroliere. Cele mai multe stocuri de pește din Marea Neagră, deja afectate de consecințele poluării, sunt amenințate de supra-exploatare. În consecință, există un risc serios de pierdere a unor habitate valoroase și a unor peisaje, în cele din urmă a biodiversității și productivității ecosistemului Mării Negre. În acest context la 21 aprilie 1992, a fost semnată la București Convenția de Protecție a Mării Negre împotriva Poluării, dezvoltată cu asistență UNEP, fiind semnată ulterior, de toate țările din regiune. Convenția de la București a intrat în vigoare la 15 septembrie 1992, reprezentând cadrul legal care concentrează prioritățile și principalele direcții ale activităților internaționale în problemele de mediu ale bazinului Mării Negre, incluzând conservarea biodiversității. Totodată, o politică comună a țărilor din jurul Mării Negre, referitoare la protejarea și folosirea resurselor, a fost formulată în Declarația de la Odessa. Ministerele Mediului din Bulgaria, Georgia, Rusia, România, Turcia și Ucraina au semnat acest document la 7 aprilie 1993, în Ucraina. Declarația conține o foaie de parcurs al acțiunilor care vizează unirea eforturilor pentru conservarea și protecția Mării Negre. Această declarație dezvoltă ideile Convenției de la București, ținând cont și de deciziile Summitului pentru Mediu de la Rio de Janeiro.



De unde vine denumirea de „Marea Neagră”? Pascale Roibu, scafandru la ONG Club Marine Explorer, crede că denumirea i-au dat-o turcii, care îi spuneau „Kara Deniz“, iar rușii „Cionoe More“, din cauza furtunilor care se iscau instantaneu. „Turcii erau învățați cu Mediterana, căreia îi spuneau „Ak Deniz“, adică „Marea Albastră“, cu vizibilitatea de acolo, și când ajungeau în Marea Neagră, normal că li se părea neagră“. Comandantul navei “Kaptan M”, Gheorghe Cioc, susține că a traversat cele mai cumplite furtuni din Oceanul Indian și din

Marea Mediterană, care țineau și câte trei zile, însă Marea Neagră e cea mai periculoasă. „Aici, furtuna apare din senin. Pleci în cursă pe o mare lină și deodată se încrețește apa și apare furtuna”.

Pescarii și marinarii cu vechime spun că orice obiect metalic scufundat în apele Mării Negre la peste 100 – 150 de metri devine negru. De unde acest lucru? Specialiștii de la Institutul de Cercetare și Dezvoltare Marină „Grigore Antipa” spun că la adâncimi de peste 200 de metri, în Marea Neagră nu mai există oxigen, ci doar hidrogen sulfurat dizolvat



în apele Mării Negre, care formează săruri metalice de culoare neagră, cum ar fi sulfura de plumb, sulfura de fier. După această adâncime, nu există viață. Singurele microorganisme care se dezvoltă într-un mediu fără oxigen sunt doar bacteriile.

Salinitatea Mării Negre este de 18 g/l, ceea ce înseamnă de două ori mai puțin decât salinitatea oceanică normală de 35 g/l. Principala cauză a desalinizării Mării Negre este marele volum de apă dulce, care ajunge în ea și volumul limitat de apă sărată din Marea Mediterană ce pătrunde prin strâmtorile Bosfor și Dardanele. Fiind o mare tipic interioară, Marea Neagră depinde în mare măsură de propriul bazin de acumulare a apei, prin care curge o mulțime de fluvii, printre care Dunărea, Nipru, Nistru, Don, Cioroși, Cizil-Irmak. Fluviul Dunărea și râul Nistru fac legătura dintre Republica Moldova și Marea Neagră, astfel influențând într-o oarecare măsură asupra calității mediului Mării Negre. Din această cauză, Republica Moldova depune tot mai mult efort, prin diverse proiecte și programe, la soluționarea problemelor ce țin de protecția și conservarea Mării Negre. Astfel Republica Moldova participă la programul de cooperare în bazinul Mării Negre în contextul Politicii Europene de Vecinătate și Parteneriat, care are ca obiectiv realizarea unui parteneriat regional mai puternic pentru a promova dezvoltarea economică și social - durabilă a regiunilor din bazinul Mării Negre.

Direcția Monitoring al Calității Mediului (DMCM) din cadrul **Serviciului Hidrometeorologic de Stat**, participă la activitățile conforme cu „Convenția de cooperare pentru protejarea și utilizarea durabilă a fl. Dunărea”, care sunt în corespundere și cu „Acordul Bilateral dintre Guvernul Republicii Moldova și al Ucrainei. De asemenea specialiștii DMCM fac parte din grupul de lucru *Monitoring și Evaluare (MAEG)* al *Comisiei Internaționale pentru protecția fluviului Dunărea (ICPDR)*.



Bazinul de acumulare Comrat

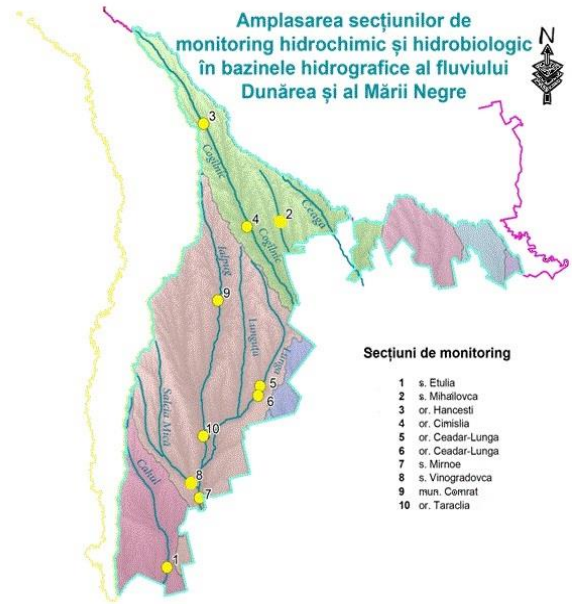


Râul Cogâlnic



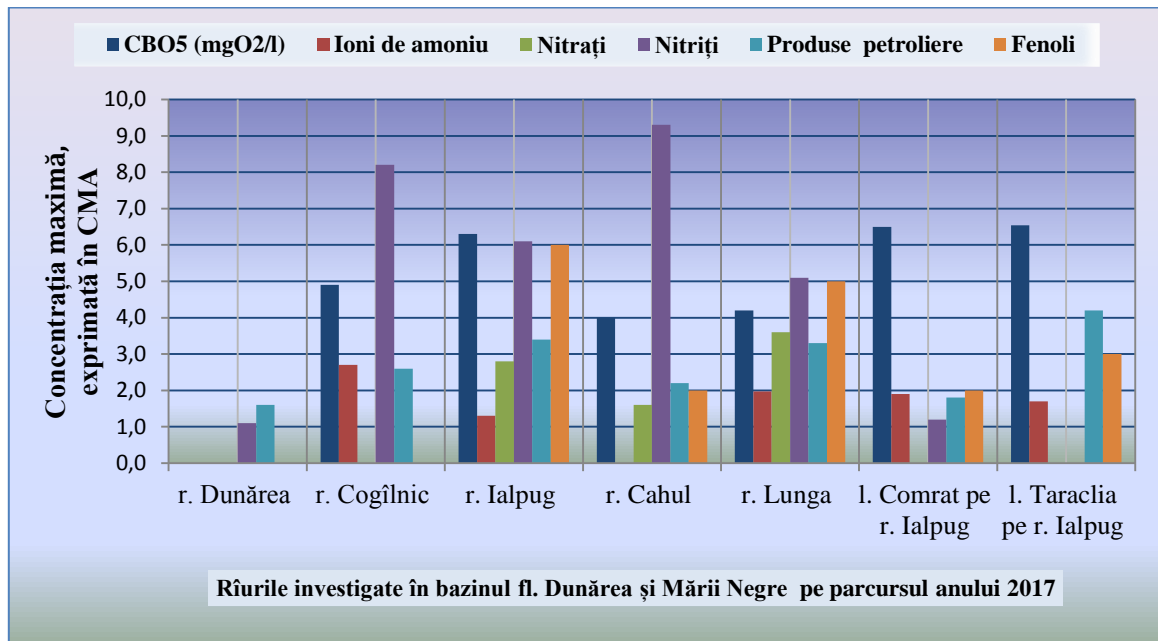
Fluviul Dunărea

Monitoringul calității apelor de suprafață se efectuează în 13 secțiuni de supraveghere în bazinul Dunării și al Mării Negre pe râurile: Dunărea (s. Giurgiulești), Cogâlnic (or. Hîncești, or. Cimișlia), Ialpug (s. Mirnoe, s. Bugeac), Cahul (s. Găvănoasa, s. Etulia), Lunga (or. Ceadâr-Lunga amonte și aval), Schinoasa (or. Cimișlia) și lacurile de acumulare Comrat (mun. Comrat) și Taraclia (or. Taraclia). Evaluarea rezultatelor obținute în baza observațiilor asupra calității apei acestor obiective acvatiche, efectuate pe parcursul anului 2017, denotă că cele mai frecvente depășiri ale concentrațiilor maxime admisibile (CMA) au înregistrat următorii parametri de calitate: consumul biochimic de oxigen (CBO₅), nitriții, nitrații, ionii de amoniu, produsele petroliere, fenolii.



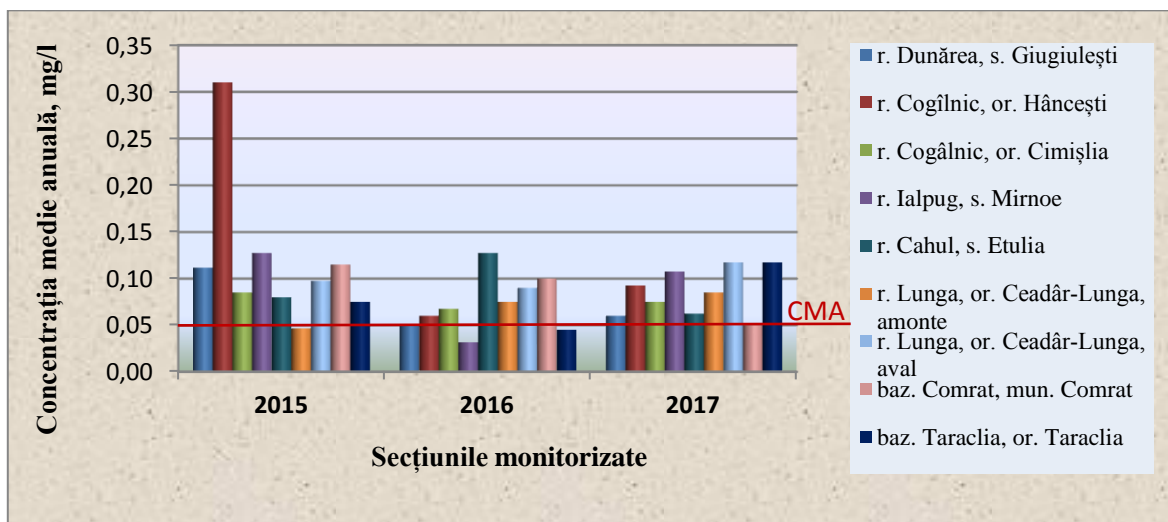
Rețeaua de monitoring a apelor de suprafață în bazinele fl. Dunărea și al Mării Negre

Valorile maxime ale poluanților apelor de suprafață înregistrate pe parcursul anului 2017.



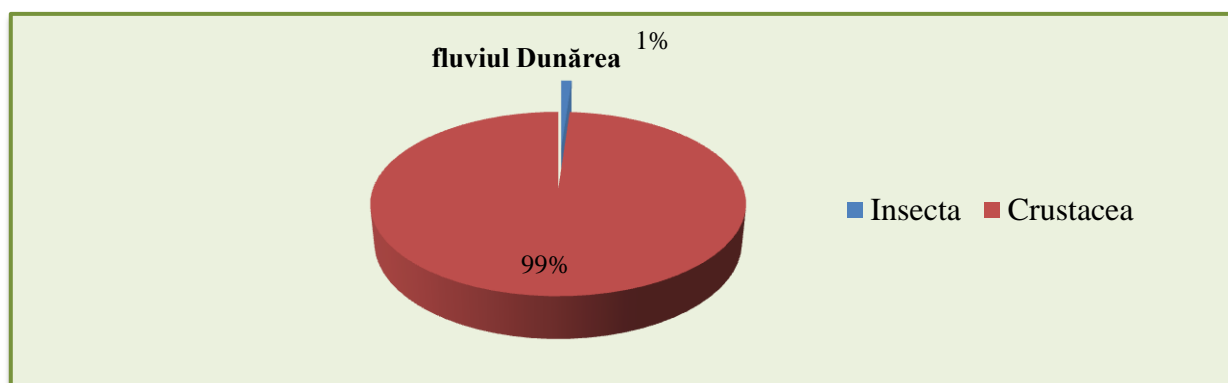
Datele privind poluarea apei râurilor și lacurilor, obținute pe perioada anului 2017 în cadrul DMCM, care se revarsă în Dunăre și respectiv în Marea Neagră, constată o poluare înaltă cu maximă la nivelul de 9,3 CMA pentru nitriți în apa r. Cahul, de asemenea și un nivel înalt al poluării apei cu CBO₅, produse petroliere, fenoli și nitrați.

Dinamica conținutului produselor petroliere în anii 2015-2017



La evaluarea calității apei de suprafață o importanță deosebită reprezintă *elementele hidrobiologice*. Astfel în perioada vegetativă a anului 2017, din fl. Dunărea pentru monitorizarea calității apei s-au prelevat câte 2 mostre pentru fiecare element biologic: *bacterioplancton*, *fitoplancton* (inclusiv *clorofila „a”*), *fitobentos* și *macrozoobentos*. Rezultatele studiului efectuat în laborator a demonstrat că nivelul de poluare a apei, conform parametrilor fitoplanctonici nu s-a schimbat esențial comparativ cu anul precedent, iar conținutul microorganismelor și al bacteriilor saprofite s-a micșorat. Conform comunităților bentonice, calitatea fl. Dunărea în perioada estimată s-a încadrat în limitele *clasei a II-a* de calitate - *bună*. Conform elementelor biologice, calitatea apei fl. Dunărea în secțiunea din apropierea s. Giurgiuiești s-a apreciat ca *poluată* și se atribuie la *clasa a IV* de calitate.

Componența comunității bentonice a fl. Dunărea estimată în perioada anului 2017.



Din cele relatate motivul principal rămâne și în continuare protejarea și menținerea integrității Mării Negre prin toate căile și metodele posibile.

Pentru ca pământul să rămână o planetă vie,

interesele oamenilor trebuiesc corelate cu legile naturii.

Rămâne ca noi să luăm atitudini și să stopăm efectele poluării.